

vnk. 10, olie op linnen, 45 x 30 cm, 2010

elk schilderkundig besluit, twijfel te verwijderen, naakt zien. Het is oprecht, direct en heeft hierdoor een stoutmoedigheid die elke vorm van decoratie uitsluit.

Geregeld ontstaan er momenten in de ontwikkeling van een schilderij, waarbij een rigoureuze ingreep in het ontstane beeld onvermijdelijk is. Dan is het blijven hangen in een subjectief individueel moment, als het ware zwevend. De intensiteit van het chaotisch spanningsveld heeft naar haar inzicht geen volwassen contrapunt verworven. Er ontstaat dan een finale daad van moed waarbij alles verloren of gewonnen wordt. Steeds opnieuw aan de schaduw van het 'zelf' voorbij.

In haar schilderijen ervaar ik de complexe samenstellingen van kleurmengsels als een alchemistisch streven tot een materialisatie te komen. Een materialisatie die het waarnemen opent voor een ongekende werkelijkheid. Geregeld herinnert die aan een vergeten ruimte. Een ruimte van schoonheid. Het is als het ware steeds een doorzicht. Een doorzicht waar nadrukkelijk de chaos bijdraagt aan het bestaan van die schoonheid.

In die zin zie ik in het werk van Jessica Muller een bevestiging van schoonheid die zichtbaar wordt in een aards leven van tegenstellingen en contrapunten. Dit maakt dat het werk op mij een diepe indruk achterlaat.

JOERI BONSEL

*Jessica Muller exposeert
van 12 maart t/m 4 april
in de Weissenbruchzaal
www.jessicamuller.nl*